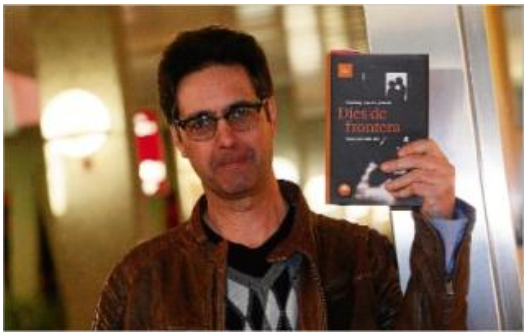
´Ja m´agradaria que ´Dies de frontera´ fos una novel·la de platja´

´Ja m´agradaria que ´Dies de frontera´ fos una novel·la de platja´

DANIEL BONAVENTURA GIRONA

Nascut a Figueres el 1963, casat, pare d'una filla, Vicenç Pagès ha trobat a Torroella de Montgrí la distància necessària per escriure sobre la seva ciutat natal. És professor de Llengua i d'Estètica a la Facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. La novel·la Els jugadors de whist (2009) va marcar un cim en la seva trajectòria creativa. Acaba de publicar Dies de frontera (Premi Sant Jordi 2013), un retrat agut de la generació que no treballa o bé ho fa en precari. Un relat àgil sobre la vida quotidiana a la Catalunya d'avui amb descripcions detallades fruit només dels dots d'observador de l'autor, amanit amb sàvies reflexions. Els protagonistes de la novel·la són fills de la generació que va créixer en la repressió del franquisme. El llibre es presentarà el 21 de febrer a la Llibreria 22 de Girona, en un acte amb una escriptora que Pagès admira: Imma Monsó.

El seu propi llistó és alt. Amb Dies de frontera tem decebre el lector d'Els jugadors de whist?
Sí que ho temo. Però està bé témer coses. He escrit amb un cert respecte pels "jugadors". Dies de frontera és més curt i més accessible.
Les ambientacions del nou llibre també resultaran molt familiars als lectors gironins. Les cases de l'Onyar, els carrers de Figueres, viatges en tren entre aquestes ciutats, el festival Acústica, la Jonquera... És quan parla del seu món que l'escriptor se sent més segur?
Sí. En aquestes novel·les necessito parlar de coses que conec de primera mà. En un conte pots inventar-ho tot, però en una novel·la la gent viu en una casa d'un carrer determinat.
Els seus protagonistes, en Pau i la Teresa, no s'esforcen a prosperar. És com si sabessin que el joc ja està repartit i ells sempre reben les cartes dolentes.
De fet, tots dos tenen feina. No és feina fixa, però és millor que estar a l'atur. Ella és molt conformista amb la feina. És administrativa, primer d'una agència immobiliària, després d'un centre cultural que podria ser La Mercè de Girona. No s'ha d'endur feina a casa, té el cap de setmana lliure... Té el que vol. I ell ha estudiat Geografia i és un professor d'institut que cada any espera la renovació. No té gaires alternatives. Va fent.
És la seva una visió fatalista de la quotidianitat?
Ser fatalista vol dir que has pres consciència. Els meus protagonistes van tirant. No tenen grans ambicions. Tampoc ho veig com una cosa negativa. Són com la majoria de la gent. Van fent. Si tothom volgués ser astronauta, potser ningú faria bé el pa i els embotits.
Pren vostè una actitud distant, com si aquest món caòtic i absurd fos una grip que cal covar sense antibiòtics. M'equivoco si aprecio a la novel·la un humor flegmàtic?
No s'equivoca. Està ben vist. Però jo intento diferenciar-me del narrador. El narrador pot anar canviant en cada llibre. Concretament, aquest narrador és certament força flegmàtic, està una mica cansat. Jo el veig com un jubilat que surt al carrer, observa el món, l'entén força, però no aspira a grans transformacions. No és un iaio-flauta.
Intenta descriure el problema de la seva generació?

No és ben bé la meva generació. Jo en tinc cinquanta. Els protagonistes en tenen quaranta i s'han trobat més problemes laborals. En el moment que haurien consolidat la feina, esclata la crisi. Estan en una situació de provisionalitat. No saben quan acabarà l'etapa de la joventut. No s'han casat, no tenen fills, no tenen una hipoteca... Tot és provisional i no poden planificar. Anar fent.

Practica vostè amb la literatura alguna mena de revenja contra la societat?

No. Jo intento ser un paisatgista. Jo pinto i tu pots dir que és crític o ofensiu. Però aquest narrador en cap moment jutja.

La tesi doctoral d'en Pau s'eternitza vint anys. En Pau és un bon noi, sense vicis, incapaç de fer el salt a la xicota... En quina mesura és en Pau l'alter ego de l'escriptor?

En Pau és com un monstre de Frankenstein. Hi ha coses que t'han passat a tu, coses que han passat a un amic, coses que t'inventes...

La Vero, personatge que busca la felicitat a les telenovel·les, és un homenatge a la vulgaritat?

Podria ser-ho perquè és vulgar, però hi toca. A mi em cau bé la Vero. És vulgar però cau bé. Te'n pots refiar.

La música té un pes important al relat. És vostè un melòman?

La música forma part del paisatge. En una novel·la hi ha d'haver música com hi ha d'haver roba. Ell és un noi classicot i li agraden els Beatles. Ella té uns gustos més variats. El que mengen, els viatges que fan i la música que escolten t'ajuda a entendre'ls.

Està d'acord que capítols com Les dificultats de ser jove als noranta tenen un registre proper a l'assaig sociològic?

Sí. De fet, hi ha una acció i uns capítols que van arrodonint i permeten fer excursions a la música, a la història de la Jonquera o a un museu de Praga.

Amb el premi Sant Jordi va fent currículum d'escriptor nacional.

El premi Sant Jordi, a part de contribuir al currículum, em permet arribar a lectors que abans no tenia. La caixera del supermercat, per exemple, diu "aquest sí que me'l llegiré". Això no m'havia passat mai.

En què ha canviat Internet la seva forma d'escriure?

En moltes coses. Estem habituats a interrupcions, interferències, parèntesis... Un capítol de trenta pàgines és avui difícil d'escriure i difícil de llegir. A més, a l'hora de documentar-se evidentment Internet ha facilitat molt la vida.

Té bona salut la literatura catalana?

La literatura catalana és com un cap gros. Té més cap que cos. Això que la majoria de la gent només compri un llibre per Sant Jordi és una mica inquietant. Ens falta el lector de platja. A la platja veus famílies alemanyes amb tots els membres llegint, mentre les nostres famílies estan allà fumant, bevent una cervesa... Això és un problema. Ja m'agradaria que la meva fos una novel·la de platja.

Té previst traduir la novel·la?

No depèn de mi. M'encantaria, però ha de sortir algú que s'arrisqui.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2014/02/15/ja-magradaria-que-dies-frontera/656647.html?utm_source=rss